

БОГОПОСВЯЧЕНЕ ЖИТТЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

МАТЕРІАЛИ V СЕСІЇ
ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ
УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ
ЦЕРКВИ

31 СЕРПНЯ
4 ВЕРЕСНЯ
2011
ПРУДЕНТОПОЛІС
БРАЗИЛІЯ

БОГОПОСВЯЧЕНЕ ЖИТТЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

МАТЕРІАЛИ V СЕСІЇ
ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ
УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ
ЦЕРКВИ

**31 СЕРПНЯ
4 ВЕРЕСНЯ
2011**

ПРУДЕНТОПОЛІС
Б Р А З И Л І Я

Львів
Видавництво «Свічадо»
2012

УДК 271.4-732.3/4
ББК 86.377Г
М 75

Упорядники:
Сестра Луїза Цюпа, СНДМ
Ірина Расяк

М 75 Богопосвячене життя в Українській Греко-Католицькій Церкві :
Матеріали V сесії Патріаршого Собору Української Греко-Като-
лицької Церкви. – Львів : Свічадо, 2012. – 336 с.

ISBN 978-966-395-603-9

УДК 271.4-732.3/4
ББК 86.377Г

ISBN 978-966-395-603-9

© Секретаріат Патріаршого Собору
Української Греко-Католицької Церкви

ТРАДИЦІЙНЕ МОНАШЕСТВО

єромонах Леонтій (ТУМОВСЬКИЙ)

Святоуспенська Унівська лавра монахів Студійського Уставу,
Україна

На початку своєї доповіді хотів би з'ясувати значення основних понять, необхідних для осягнення запропонованої теми³. Йдеться, в першу чергу, про поняття монашества у *вужькому значенні* цього слова, яке в документах Католицької Церкви та в документах окремих Східних Католицьких Церков минулого та початку цього століття пов'язується зі східнохристиянською традицією чернечого життя Неподіленої Церкви першого тисячоліття⁴.

З іншого боку, у церковних документах Української Греко-Католицької Церкви останніх десятиліть термін *монашество* вживано також у його *ширшому значенні*, як синонім до терміна *богопосвячене життя*, що охоплює численні форми апостольського та місійного служіння, які, за взірцем Римо-Католицької Церкви, виникли також у Східних Католицьких Церквах. Не ставлю для себе завдання висвітлити, котре з двох понять – *монашество* (в його ширшому значенні) чи *богопосвячене життя* – більше відповідає традиції та перспективі УГКЦ. Я, проте, говоритиму надалі про *монашество* та *монастирі* в традиційному значенні цього слова.

³ Висловлюю вдячність за допомогу в підготовці цієї доповіді преосв. владиці Венедиктові (Алексійчуку), єпископу-помічнику Львівської Архиепархії та єромонахові Теодору (Мартинюку), ігумену Святоуспенської Унівської лаври монахів Студійського Уставу.

⁴ Важливість чернечого життя і корисність відновлення його сили у Східних Католицьких Церквах підкреслювали численні офіційні документи Католицької Церкви. Таку орієнтацію можна побачити, зокрема, у документі Другого Ватиканського Собору Декреті про екуменізм *Unitatis redintegratio* (Возстановлення одності), 1964 (далі – UR), 15; у *Кодексі Канонів Східних Церков*, який присвячує сімдесят канонів цій темі, (далі – ККСЦ), (кан. 433-503), та в Апостольському листі Івана Павла II *Oriente lumen* (Світло Сходу), Ватикан, 1995, шп. 9-16. Пор.: Конгрегація у справах Східних Церков, *Інструкція застосування літургійних приписів Кодексу Канонів Східних Церков*, Львів, Свічадо, 1998, 52.

1. Деякі характеристики монашої традиції Сходу

Якщо пробувати скласти схематичний портрет візантійської монашої традиції, що прийшла на Русь із хрещенням Володимира Великого, слід вказати декілька її характерних ознак:

1. У нашому випадку йдеться не про окрему місцеву традицію, як, наприклад, монашество Сирії, Кападокії, Афону чи Єгипту, а про візантійський синтез цих локальних традицій, що надихає на розвиток первісного слов'янського чернецтва в IX – XI століттях⁵.

2. Ця традиція охоплює збір аскетичних текстів, літургійних, канонічних та дисциплінарних норм, які уособлюють досвід попередніх монаших поколінь, що передається, передусім, через безпосереднє спілкування або через *живу традицію* монашого життя.

3. Візантійське, а згодом і слов'янське монашество зберігає автентичне бачення Євангелія як основної норми (*канону*) християнського, і зокрема монашого, життя. Не існує, отже, поділу Євангелія на *Євангельські заповіді*, обов'язкові для всіх християн, і *Євангельські ради*, що є основою богопосвяченого життя⁶.

4. Монаше життя базується на всецілому посвяченні життя Богові, передусім через молитву та аскезу. Поняття *апостольське життя* в цьому контексті означає життя молитви, служіння ближньому та життя в аскезі⁷.

5. Монашество на Сході зберігає внутрішню єдність, на відміну від Заходу, де окремі спільноти формують різні зразки апостольського життя та різні типи духовності⁸.

6. Існує рівновага між двома основними формами монашого життя – кеновійним та анахоретським, які уособлюють два етапи духовного життя. Кожний монах живе у спільному ритмі кеновійного життя, та одночасно його особистий духовний шлях окрес-

⁵ Короткий синтез розвитку візантійського монашества див. у: T. Špidlík, *Monachismo bizantino*, в *Dizionario degli istituti di perfezione*, I, Roma 1974, 1466–1474. Монаша традиція Київської Русі була, таким чином, спробою продовження і розвитку візантійської монашої традиції з усіма її сильними і слабкими сторонами.

⁶ T. Špidlík – M. Tenace – R. Čemus, *Il monachismo secondo la tradizione dell'Oriente cristiano*, Roma 2007¹, 57.

⁷ Детально про це див.: G.M. Colombás, *Il monachismo delle origini*, II, Milano 1990, 22–26.

⁸ *OL*, 9.

люється в руслі духовного проводу, молитви та аскези, міра яких є різною для кожної окремої особи.

7. Як правило, монах або монахиня покликані служити співбратам або співсестрам у власному монастирі, і тільки в окремих випадках їхнє служіння виходить за межі монастиря⁹. Монах працює відокремлено від світу, але молиться в церкві, відкритій для всіх вірних (а не навпаки, як це заведено в багатьох спільнотах).

2. Основні фактори формування монашої традиції УГКЦ

Тепер коротко окреслю основні, на мій погляд, фактори, які спричинилися до формування монашества УГКЦ в його сучасному вигляді.

1) Відсутність сопричастя з Церквою Константинополя та її дочірніми Церквами, від яких давня Київська Митрополія перейняла живу традицію монашого життя. У не залежних від неї еkleзіологічних реаліях XVI–XVII століть Київська Митрополія змогла повернутися до повного сопричастя з Римською Церквою, однак не зберегла ані власної цілості, ані сопричастя з «Церквою-матір'ю», від якої свого часу отримала дар хрещення¹⁰.

2) Берестейська церковна унія Київської Митрополії 1596 р. з Римською Церквою, яка відбулася в час посттридентійських реформ, перейняла також і тенденцію Заходу до централізації монашества та його підпорядкування пасторальним і місійним потребам Церкви¹¹. Внаслідок цього реформу чернецтва Київської унійної Митрополії також було здійснено в централізований спосіб, за взірцем канонічної структури і форм богопосвяченого життя тогочасної Католицької Церкви. В історичній перспективі це провадило до втрати зв'язку із власною чернечею традицією¹².

⁹ OL, 14.

¹⁰ Детальніше про це див.: В.А. Gudziak, *Crisis and Reform. The Kyivan Metropolitanate, the Patriarchate of Constantinople, and the Genesis of the Union of Brest*, Cambridge – Massachusetts 1998, 246–248.

¹¹ А. Pacho, “Concilio di Trento”, в *Dizionario degli istituti di perfezione*, IX, Roma 1997, 1291–1293.

¹² Спираючись на твори св. Василя Великого, так звані *Regulae communes* митрополита Йосифа Вельямина Рутського у своїй структурі, термінології та дусі мають, однак, сильний відбиток західних зразків, особливо *Summarium Constitutiones* Товариства Ісусового. *Пор.*: S. Senyk, *Rutskij's Reform and Orthodox Monasticism: A Comparison*, в *ОСР* 48 (1982) 410–411; 417–422.

3) Попри численні церковні документи, які підкреслювали значення монастирів для життя Церкви, традиційне монашество залишається в сучасній Католицькій Церкві досить маргінальним явищем. Зокрема це стосується Східних Католицьких Церков, у яких після реформ, запроваджених *Motu proprio* Папи Пія XII *Postquam Apostolicis Litteris* від 9 лютого 1952 р.¹³, монастирів у канонічному значенні цього слово майже не існує. Наприклад, у Маронітській і Мелхітській Католицьких Церквах (оперую тут мовою цифр) 15–16 грудня 1955 року шість чернечих чинів із загальною кількістю 924 члени визнано *ordine non monastico*¹⁴. Як наслідок цієї ситуації, серед усіх монастирів Східних Католицьких Церков на сьогодні найбільшим є Святоуспенська Унівська лавра монахів Студійського Уставу УГКЦ, яка разом з дочірніми монастирями нараховує 90 ченців.

4) Покликання монашества до душпастирської, виховної та місії діяльності закоренилося в УГКЦ в часі йосифітських суспільних реформ в Австро-Угорській імперії кінця XVIII – початку XIX століть. Відповідно до цього бачення перебільшувалося роль чернецтва в цих ділянках церковної праці, також недооцінювалося служіння клиру, зокрема одруженого, та важливість розвитку мирянського руху¹⁵.

¹³ *Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXXXIV (1952) 65–150.

¹⁴ Антоніанський Ліванський чин маронітів (465 членів), Антоніанський Алеппінський чин маронітів (80 членів), Антоніанський чин святого Ісаї маронітів (79 членів), Василянський чин Найсвятішого Спасителя мелхітів (126 членів), Василянський чин святого Йоана Хрестителя (100 членів) та Василянський Алеппінський чин мелхітів (74 члени). *Пор.*: Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, *Oriente Cristiano. Cenni storici e statistiche*, Città del Vaticano 1962, 561–565; 595–604. Позитивну оцінку вищезазначеного документа та перспективи оновленого монашества Східних Католицьких Церков див. у: С. Pujol, *Il monachesimo bizantino nella legislazione del MP Postquam Apostolicis Litteris*, в *OCA* 153, Roma 1958, 57–97. Оптимістичне бачення автора протягом 60-ти минулих років, на жаль, не оправдалося.

¹⁵ *Пор.*: J.-P. Himka, *Religion and Nationality in Western Ukraine. The Greek-Catholic Church and the Ruthenian National Movement in Galicia, 1867–1900*, Montreal & Kingston – London – Ithaca 1999, зокрема 79–84.

3. Монастирі Студійського Уставу як спроба відновлення монашества УГКЦ

У кінці XIX – на початку XX століть серед інших важливих церковних реформ Галицького Митрополита Андрея Шептицького була також спроба відновити традиційне східне монашество в УГКЦ¹⁶. Монастирі, які згодом отримали назву «студійські»¹⁷, мали на меті відродити східне монашество кеновійного типу, яке в давній Київській Митрополії запровадили преподобні Антоній і Теодозій Печерські¹⁸. З історичного погляду цю ініціативу Митрополита можна вважати вдалою. Студійські монастирі за короткий час свого існування змогли пережити дві світові війни, довгий період переслідування і підпілля, і, як сказано вище, становлять нині найбільшу монашу інституцію в Східних Католицьких Церквах¹⁹.

Будучи «дітьми свого часу», вони одночасно засвоїли численні елементи, не властиві для східної чернечої традиції, які увійшли в монаше життя внаслідок церковної та культурної галицької ментальності початку XX століття та через брак безпосереднього зна-

¹⁶ Короткий синтез цієї царини діяльності митрополита подає: С. Korolevsky, *Metropolitan Andrew (1865-1944)*, S. Keleher, ed., Lviv 1993, 335–360.

¹⁷ Назва походить не від імені преподобного Теодора (ігумена) Студійського, а від назви монастиря в Царгороді, літургійний устав та внутрішнє влаштування якого були визначальними для всього монашества Візантійської імперії та згодом Київської Русі в IX–XII століттях. “In the Eastern way, the monks *do not have the name of any legislative Father* (курсив мій – *ЛТ*), but they take their name from the name of the monastery (to which they belong) or the name of the *Lavra* itself”. *Поп.*: С. Korolevsky, *Metropolitan Andrew (1865-1944)*, S. Keleher, ed., Lviv 1993, 341. Преп. Теодор Студійський (Студит) не є засновником студійського монашества УГКЦ, як також святий Василій Великий не був засновником ЧСВВ!

¹⁸ У найраніших творах Митрополита Андрея, посвячених відновленню студійського монашества, як джерело вказано не царгородський «Студіон» на чолі з ігуменом Теодором, а Києво-Печерську лавру, що дає початок монашеству на Русі. Цей момент дуже відрізняє оновлення студійського монашества від чернечих реформ митрополита Й. Рутського, для якого була важлива унійна, пасторальна та місійна перспектива праці оновленого чернецтва, а не повернення до монашої традиції. *Поп.*: S. Senyk, *Rutskij's Reform and Orthodox Monasticism: A Comparison*, в *ОСР* 48 (1982) 412–413.

¹⁹ Перед Першою світовою війною головною особою в розвитку відродженого студійського монашества був Леонід Федоров (1879–1935), у майбутньому єкзарх Російської Греко-Католицької Церкви. Про його плани літургійних і дисциплінарних реформ студійських монастирів та критику поглядів Митрополита див.: Ю. Аввакумов – О. Гаїва, *Митрополит Андрей Шептицький і греко-католики в Росії. Документи і матеріали (1899–1917)*, Львів 2004, 492–602.

йомства з монашеством Сходу²⁰. Цю неповноту свого починання добре розуміли як Митрополит Андрей Шептицький, так і його брат архимандрит Климентій, для яких студійське монашество ніколи не було чимось остаточно оформленим, а мало надалі розвиватися, черпаючи сили і натхнення в монашій традиції Сходу²¹.

Проте найбільші виклики та завдання сучасного студійського чернецтва полягають, на мою думку, не в зберіганні східної ідентичності, а саме в монашому житті. Серед них можна назвати структурну кризу сучасного студійського монашества²², пов'язану з пасторальною працею розсіяних по численних малих обителях монахів; не здійснене до цього часу оновлення *Типікону*; незреалізована можливість розвитку скитського та пустельного життя в студійських монастирях²³. Вірю, що відповіді на ці та інші питання зберігаються в давній монашій «мудрості Сходу», і тільки від нашого бажання залежить віднайти їх.

4. Висновки та перспективи

На завершення хочу озвучити декілька питань, чи пропозицій, які стосуються до подальшої перспективи розвитку монашого життя в УГКЦ.

²⁰ Це характерно як для *Скилівського Типікону*, так і для пізніших законотворчих текстів відновленого студійського монашества. Так, для прикладу, укоренилося хрестоматійне бачення розпорядку дня монаха, запозичене з венедиктинської монашої традиції: «Монахи молять ся через вісім годинь, працюють через вісім годинь, сплять і відпочивають через вісім годинь» (цитую згідно з правописом оригіналу). Пор.: *Типіконъ студитской лавры св. Антонія Печерского въ Скилові під Львовомъ*, Жовква 1910, 10. Для перших монахів, як слушно зазначає Р. Ф. Тафт, ціле життя було «безперервною молитвою», вони однаково молилися в будь-якому моменті дня і в будь-якому місці монастиря, де б не перебували. Пор.: R. F. Taft, *Oltre l'oriente e l'occidente. Per una tradizione liturgica viva*, Roma 1999², 301. До списку запозичень західного походження можна додати також покликання на богослов'я Євангельських рад; венедиктинський тип одягу монахів, остаточно змінений тільки після 2000 року; донині чинна практика часових обітів та інші.

²¹ У своїй аскетичній частині (монаше убожество, чистота, піст, послух, молитва, мовчання та покора) *Скилівський Устав* відображає бачення Митрополита, почерпнуте із праць святого Василя Великого. Пор.: *Типіконъ студитской лавры св. Антонія Печерского въ Скилові під Львовомъ*, Жовква 1910, 4–9; 11–13.

²² Пор.: ієромонах Венедикт (Валерій Алексійчук), *Духовні настанови*, Львів, Свічадо, 2010, 89–92.

²³ Пор.: *Типіконъ студитской лавры св. Антонія Печерского въ Скилові під Львовомъ*, Жовква 1910, 15–17; А. Шептицький – К. Шептицький, *Типікон* (1936), Львів 1996, 148–151.

1) В УГКЦ, в силу добре знаних історичних обставин, відновлення монашого життя зосередилося в межах монастирів Студійського Уставу. За винятком декількох монастирів, які походять з оновленої студійської традиції, у Церкві, на жаль, не постало нових монаших фундацій. У цьому я бачу закономірне й необхідне повернення до традиційного канонічного укладу розвитку монашого життя, коли монастирі, за винятком найбільш великих і впливових, підлягають владі місцевих єпископів, які є духовними батьками та засновниками цих обителей (див. *ККСЦ* 12, 2, 1, 435-437). Вже існуючі монастирі, передовсім маю тут на увазі Святоуспенську Унівську лавру монахів Студійського Уставу, могли б надати допомогу як у формації членів таких монастирів, так і на інших рівнях.

2) Спільноти богопосвяченого життя, чини або згромадження також мають правдиво оцінити своє духовне коріння в монашій традиції власної Церкви і всього християнського Сходу, намагаючись, у властивий для них спосіб, користати з цього важливого духовного спадку²⁴.

3) Унікальною ознакою нашого часу, в контексті відродження монашества, є доступність практично всіх літературних джерел східного монашого життя. Відповідно може бути дуже корисною співпраця монастирів з академічними середовищами, які можуть дати наукову формацію, необхідну для глибшого вивчення та пізнання аскетичної традиції Сходу.

4) Слід також вказати на екуменічний характер нашої епохи, який дозволяє, можливо, не на ідеальні, але на, як ніколи, відкриті особисті контакти зі спільною для нас монашою традицією Православних Церков.

²⁴ Зокрема, йдеться про обряди складання монаших обітів: «Тому необхідно зберігати ці обряди, використовуючи їх для складання суто чернечих обітів, і черпати в них натхнення також для складання обітів у чинах і богопосвячених згромадженнях Східних Церков». Конгрегація у справах Східних Церков, *Інструкція застосування літургійних притисів Кодексу канонів Східних Церков*, 52.

Зміст

Декрет про скликання V-ї сесії Патріаршого Собору УГКЦ	5
Скорочені назви церковних документів	7
Узагальнення резолюцій єпархіальних Соборів, які відбулися у 2010-2011 роках в рамках підготовки до V сесії Патріаршого Собору УГКЦ	11
Програма V сесії Патріаршого Собору УГКЦ	16
Слово-привітання Блаженнішого Патріарха Святослава (Шевчука), Глави і Отця УГКЦ, на відкритті V сесії Патріаршого Собору УГКЦ	20
Слово-привітання преосвященного владика Володимира (Ковбича)	24
Привітальне слово преосв. владика Івана Браз де Авіз – префекта Конгрегації у справах Інститутів богосвяченого життя і Товариств апостольського життя	26
Слово-привітання префекта Конгрегації у справах Східних Церков Леонардо Сандрі	28
Список делегатів і гостей собору	33

Тема першого дня: **БОЖИЙ ПОКЛИК**

<i>отець Тарас Барщевський</i> РОЗДУМИ НАД БІБЛІЙНИМ ТЕКСТОМ	41
<i>Преосв. владика Венедикт (Алексійчук)</i> ЧОМУ БОГ КЛИЧЕ ДО БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ?	46
<i>Єромонах Леонтій (Тумовський)</i> ТРАДИЦІЙНЕ МОНАШЕСТВО	55
<i>диякон Богдан (П'єтночко)</i> МОНАШЕСТВО В ІСТОРІЇ І ТРАДИЦІЇ УГКЦ	62
<i>сестра Наталія (Мельник), СПР</i> ІДЕНТИЧНІСТЬ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ В УГКЦ	80

<i>сестра Дія (Стасюк), ЧСВВ</i> ХАРИЗМА ЗАСНОВНИКІВ БОГОПОСВЯЧЕНИХ СПІЛЬНОТ У НАШІЙ ЦЕРКВІ (КОЖНОГО ЗГРОМАДЖЕННЯ).....	101
<i>отець Луїс (Глинка), ЧБМФ</i> ПРИСУТНІСТЬ ВІЗАНТІЙСЬКИХ ЗГРОМАДЖЕНЬ, ЧИНІВ І КОНГРЕГАЦІЙ ЛАТИНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В УГКЦ.....	111
<i>Філомена Процик, КСІ</i> СПІЛЬНОТИ БОГОПОСВЯЧЕНИХ МИРЯН В УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ.....	126

Тема другого дня:

ПОСЛАННИЦТВО БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ

<i>отець Тарас Барщевський</i> РОЗДУМИ НАД БІБЛІЙНИМ ТЕКСТОМ	132
<i>Блаженніший Патріарх Любомир (Гузар)</i> ЧОГО ОЧІКУЄ ЦЕРКВА ВІД БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ У СУЧАСНОМУ СВІТІ.....	137
<i>Євгенія В. Осатчук</i> ЧОГО ОЧІКУЮТЬ МИРЯНИ ВІД БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ?	142
<i>отець Борис Гудзяк</i> РОЛЬ БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ В КУЛЬТУРІ Й ОСВІТІ.....	148
<i>сестра Лідія Анна (Савка), ЧСВВ</i> СЛУЖІННЯ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ У СФЕРІ ШКІЛЬНИЦТВА	163
<i>отець Маріо (Маринюк), ЧСВВ</i> ДОСВІД МІСІЙНОЇ ПРАЦІ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ У БРАЗИЛІЇ	169
<i>Преосв. владика Даниїл (Козлинський)</i> ЄВАНГЕЛІЗАЦІЯ І КАТЕХИЗАЦІЯ В СУЧАСНІЙ ЦЕРКВІ.....	187
<i>сестра Беатриса (Орібка), СКСА</i> ОСІДКИ ЖИТТЯ І ПРАЦІ ЗГРОМАДЖЕННЯ.....	192

<i>сестра Маврикія (Гайович), СНДМ</i> СОЦІАЛЬНА ПРАЦЯ СЕСТЕР-СЛУЖЕБНИЦЬ НЕПОРОЧНОЇ ДІВИ МАРІЇ.....	198
<i>Марія Магдалина Лозова, КСІ</i> СОЦІАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ.....	207

Тема третього дня:

ВИХОВАННЯ (ФОРМАЦІЯ) БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ

<i>отець Тарас Барщевський</i> РОЗДУМИ НАД БІБЛІЙНИМ ТЕКСТОМ.....	215
<i>отець Марко Морозович</i> ЦЕРКОВНЕ ПРАВИЛО ЯК ДЖЕРЕЛО ЛІТУРГІЙНОГО І ДУХОВНОГО ВИХОВАННЯ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ.....	220
<i>д-р Павло Сергій Макух Ногас</i> СІМ'Я ЯК СЕРЕДОВИЩЕ ДЛЯ ВИХОВАННЯ ПОКЛИКАНЬ.....	237
<i>Назар Дуда</i> РОЛЬ МОЛОДІЖНИХ ХРИСТІЯНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПЛЕКАННІ ПОКЛИКАНЬ.....	251
<i>сестра Дженес (Солюк), СНДМ</i> ПАРАФІЯЛЬНА СПІЛЬНОТА ЯК СЕРЕДОВИЩЕ ПЛЕКАННЯ ПОКЛИКАНЬ ДО БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ.....	261
<i>Блаженніший Патріарх Святослав (Шевчук)</i> РОЛЬ І МІСЦЕ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В ЖИТТІ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ.....	267
<i>Протоархимандрит Василій (Ковбич), ЧСВВ</i> ОСНОВНЕ ФОРМУВАННЯ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ.....	279
<i>Преосв. владика Діонісій (Ляхович), ЧСВВ</i> ПОСТІЙНА ФОРМАЦІЯ ЯК ПІДГОТОВКА ДО МАЙБУТНОСТІ В БОГОПОСВЯЧЕНОМУ ЖИТТІ.....	294

Пропоновані питання до дискусій та підсумки праці в групах	308
Резолюції V-ї сесії Патріаршого Собору УГКЦ на тему: «Богосвячене життя в УГКЦ»	313
Звернення делегатів V-ї сесії Патріаршого Собору Української Греко-Католицької Церкви на тему «Богосвячене життя в УГКЦ» до богосвячених осіб, монахів та монахинь, членів мирянських інститутів, духовенства і мирян УГКЦ.....	317
Святішому Вселенському Архиєреєві Венедикту XVI, Папі Римському.....	319
Завершальне слово Блаженнішого Патріарха Святослава (Шевчука) на закритті V-ї сесії Патріаршого Собору «Богосвячене життя в УГКЦ»	321
Проповідь Блаженнішого Патріарха Святослава (Шевчука) на Божественній Літургії 4 вересня 2011 року Божого	324
Звернення делегатів V-ї сесії Патріаршого Собору УГКЦ на тему «Богосвячене життя в УГКЦ» до Синоду Єпископів УГКЦ.....	327
Витяг із постанов Синоду Єпископів Української Греко- Католицької Церкви, що відбувся у м. Куритибі (Бразилія) 5–10 вересня 2011 року Божого, що стосується V-ї сесії Патріаршого Собору УГКЦ «Богосвячене життя в УГКЦ»	328

БОГОПОСВЯЧЕНЕ ЖИТТЯ
В УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

Матеріали V сесії Патріаршого Собору
Української Греко-Католицької Церкви

Прудентополіс (Бразилія)

31 серпня – 04 вересня 2011 р. Б.

Літературний редактор
Галина Наконечна

Богословський редактор
Тереза Ференц

Технічний редактор
Світлана Клим

Підписано до друку 17.08.12. Формат 60х84 1/16.

Папір офс. Офс. друк. Ум.-друк. арк. 19,6.

Ум. фарбовідб. 20,1. Обл.-вид. арк. 13,5.

ТзОВ Видавництво «Свічадо»

Свідоцтво серія ДК № 1651 від 15.01.2004 р.
79008, м. Львів, а/с 808, вул. Винниченка, 22.

Тел.: (032) 235-73-09, факс: (032) 240-35-08

e-mail: post@svichado.com, url: www.svichado.com

Віддруковано у ТзОВ «Книгодрук»

Свідоцтво № 787105 від 04.11.1997 р.

Львівська обл., Пустомитівський р-н,
с. Кротошин, вул. Січових Стрільців, 35.